

Sygn. akt VI Ka 549/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Dumanowski

Sędziowie: SO Andrzej Dymalski

del. do SO SR Klaudia Ł.

Protokolant Izabela Kowalik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Renaty Szamiel

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 roku

sprawy **P. S.**

oskarżonego o czyny z art. 279 § 1 k.k. i inne

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chojnicach

z dnia 23 lipca 2013 roku w sprawie II K 223/13

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
2. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

VI Ka 549/13

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423§1a kpk, sporządzenie uzasadnienia wyroku ograniczono do oskarżonego P. S..

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 23 lipca 2013r. sygn. akt II K 223/13, **P. S.** (obok Ł. K. i D. W.) został uznany za winnego popełnienia czynu, polegającego na tym, że:

1. w dniu 19 grudnia 2012r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu, za pomocą siły fizycznej wyważyli drzwi wejściowe do budynku przy ul. (...), a następnie weszli do jego wnętrza, skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia biżuterii oraz żywności o łącznej wartości około 1634,00 złotych, czym działali na szkodę M. S.;

tj. przestępstwa z art. 279 § 1 kk;

a nadto został uznany za winnego popełnienia czynu, polegającego na tym, że:

2. w okresie od 13 do 18 listopada 2012r. daty bliżej nie ustalonej w O., gm. C., za pomocą siły fizycznej odgiął kratę zabezpieczającą okno sklepu spożywczego, a następnie ręką wypchnął okno celem zaboru znajdującego się wewnątrz

mienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów będących w jego zainteresowaniu, czym działał na szkodę M. W.;

tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk.

P. S. skazany został przez Sąd na kary jednostkowe grzywny:

za czyn 1, na podstawie art. 279 § 1 kk - na karę roku pozbawienia wolności;

za czyn 2, na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk – na karę roku pozbawienia wolności.

Kary te Sąd połączył w wyroku, na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, orzekając w ich miejsce karę łączną roku pozbawienia wolności.

W wyroku zawarto też rozstrzygnięcie o kosztach sądowych.

Apelację od powyższego wyroku na korzyść oskarżonego, w części dotyczącej orzeczenia o karze wniósł obrońca oskarżonego. Zarzucił on rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, wymierzonej wbrew dyrektywom sądowego wymiaru kary.

Na podstawie art. 427 § 1 kpk i 437 § 2 kpk, apelujący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Stanowczo należy stwierdzić, że argumentacja skarżącego wraz z zawartymi w apelacji wnioskami nie mogła zasługiwać na uwzględnienie. Podkreślić trzeba, że Sąd pierwszej instancji dokonał szczegółowej i wyczerpującej analizy całości materiału dowodowego, wyprowadzając ocenę co do wymiaru kary, której prawidłowość nie może budzić żadnych zastrzeżeń.

Podzielając przedstawioną przez Sąd I Instancji argumentację dotyczącą przesłanek wymiaru kary, zbędnym staje się szczegółowe odnoszenie się do niej w uzasadnieniu do zarzutów apelacji, gdyż byłoby to powtórzeniem poszczególnych fragmentów uzasadnienia wyroku Sądu.

Niewspółmierność kary zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzonych za przypisane przestępstwa nie odzwierciedla należycie całego bezprawia popełnionych czynów i nie spełnia celów kary. Tej przesłanki nie można stwierdzić w przedmiotowej sprawie.

Wskazać należy, że Sąd Rejonowy poprawnie określił kwalifikację prawną czynów przypisanych oskarżonemu. Kara orzeczona wobec P. S. przez Sąd Rejonowy jest karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, uwzględnia przeprowadzoną przez Sąd Rejonowy analizę postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa. Ze względu na powtarzalność i rodzaj naruszonego dobra, nie sposób uznać, że P. S. zasługuje na dobrodziejstwo zastosowania względem niego instytucji warunkowego zawieszenia kary.

Stąd też, wobec nie stwierdzenia uchybień, na jakie powołuje się skarżący, apelację wniesioną przez obrońcę oskarżonego należało uznać za bezzasadną, a w konsekwencji zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy na podstawie art. 437 § 1 kpk.

Mając na uwadze aktualną sytuację majątkową oskarżonego, na mocy art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Okręgowy zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.